

۶ تالاب در وضعیت بحرانی

«علی ارواحی»، متخصص مدیریت زیست‌بوم‌های تالابی گفته است که شش تالاب ایران در وضعیت بحرانی‌اند. او در این باره گفت: «برخی از تالاب‌های کشور وضعیت بحرانی دارند مثل تالاب پریشان، تالاب گاوخونی، تالاب بختگان، دریاچه ارومیه، تالاب انزلی و تالاب میانکاله. دیگر تالاب‌هایی که صاحب برنامه هستند مثل تالاب زریبار، تالاب قره قشلاق، تالاب کانی برازان، تالاب قوری گل، تالاب حرامیناب در بوشهر، تالاب هامون و تالاب شادگان که تمام این تالاب‌ها برنامه‌ی مدیریتی برای آن‌ها تعریف شده است و فقط موارد معدودی را می‌توان گفت از حال نسبتاً خوبی برخوردار هستند که این شرایط هم به‌طور مطلق پایدار نیست. مثلاً حال تالاب زریبار و کانی برازان نسبتاً بهتر است یا برخی از تالاب‌های جنوبی در کشور مثل هور باهو یا خور خوران ممکن است نسبتاً وضعیت بهتری داشته باشند. برخی از تالاب‌های ما مثل گاوخونی، بختگان، پریشان و کافت‌سال هاست که به‌طور کامل آبیگری نشده‌اند. ممکن است به‌صورت مقطعی درصد بسیار محدودی از برخی از این تالاب‌ها آبیگری شده باشد، ولی برای سنوات متعددی خشک مانده‌اند.»

ورود کمیته اخلاق به طرح قلیان اکسیژن

دبیر کمیته کشوری اخلاق در پژوهش‌های زیست پزشکی وزارت بهداشت ضمن تشریح اهمیت مبحث اخلاق در طرح‌های مطالعاتی، از ورود این کمیته به مبحث «قلیان اکسیژن» و جلسه با مجربان آن خبر داد و گفت: «در انتظار پاسخ مجربان این طرح هستیم تا به جمع‌بندی نهایی برسیم؛ اگرچه نتایج مدنظر هنوز ارائه نشده اما کمیته اخلاق در پژوهش برای تعیین نتایج نهایی به موضوع ورود می‌کند.» به گزارش ایسنا، علی حاجی در این باره گفت: «یک کار علمی یا طرح مطالعاتی باید بر مبنای اصول علمی و اخلاقی انجام شود، در غیر این صورت، خروجی کار ارزش علمی نداشته و قابل استفاده نیست.» او با بیان اینکه هیچ اجباری برای مشارکت بیماران در یک طرح تحقیقاتی وجود ندارد، ادامه داد: «مهمترین و اولین هدف این است که افراد وارد شده در یک مطالعه، نباید در معرض آسیب قرار گیرند. شاید بتوان گفت بخش زیادی از طرح‌های مطالعاتی برای شرکت‌کنندگان سود و منفعتی ندارد، اما در درازمدت برای جامعه سودمند تلقی می‌شوند.» حاجی گفت مراقبت و محافظت از آزمودنی‌ها، استمرار همکاری‌ها را نیز در پی دارد.

دستور فروش اموال کوروش کمپانی

مدیرعامل سازمان جمع‌آوری و فروش اموال تملیکی گفته است که درآمد حاصل از فروش اموال کوروش کمپانی به خزانه دولت نمی‌رود و تمام درآمد صرف جبران خسارت شکات می‌شود. بخشی از اموال در خارج از کشور است که نهادهای متولی برای استرداد آن‌ها در حال مذاکره و پیگیری‌اند. عبدالمجید اجتهادی در این باره گفت: «بخشی از اموال منقول و غیرمنقول کوروش کمپانی در کیش و سایر استان‌ها شناسایی، توقیف و در اختیار سازمان جمع‌آوری و فروش اموال تملیکی قرار گرفته است. این اموال شامل املاک، خودرو و تعدادی موبایل است که در تیرماه ارزش‌گذاری می‌شوند و در اولین مزایده به فروش می‌رسند. اموال کوروش کمپانی در خارج از کشور نیز شناسایی و تعیین تکلیف خواهد شد.»

صد بار تکرار کلمه «زنان» فراموشی تبعیض علیه آنها

بررسی سخنان نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری چهارم درباره زنان

الناز محمدی

دبیر گروه جامعه

دوشب پیش، بالاخره یک مناظره جنجالی بین نامزدهای ریاست جمهوری از راه رسید؛ مناظره‌ای که اجتماعی و فرهنگی بود و همانطور که انتظار می‌رفت «زنان» در رأس مباحث اجتماعی قرار گرفتند؛ زنانی که ماه‌هاست در خیابان‌های شهراشان و در ایستگاه‌های مترو و خودروهایشان، هدف اجرای طرح نور هستند و نوع حجاب‌شان، دستمایه نوع برخورد نیروهای انتظامی شده است؛ همین برخوردها هم حالا موجب داغ شدن مناظره‌های قبل از انتخابات ریاست جمهوری چهارم و داغ کردن نامزدهای آن در سخنان‌شان شده است.

براساس بررسی «هم‌میهن»، در مناظره سوم حدود صد بار از کلمات «زنان و زن» استفاده شد. نامزدها پنج بار از کلمه «بانوان» استفاده کردند که سه بار از زبان امیرحسین قاضی‌زاده‌هاشمی بود و دو بار از زبان مصطفی پورمحمدی. از طرف دیگر کلمه «دختران»، ۱۹ بار در میان جملات نامزدها جا داشت و کلمه «خانم»، پنج بار. وضعیت حجاب، اشتغال و بیکاری، آموزش، سبک زندگی، لایحه تأمین امنیت زنان، خشونت علیه زنان، و زنان خانه‌دار، موضوعاتی بود که شش نامزد ریاست جمهوری در حوزه زنان مطرح کردند و درباره بعضی از آنها بین‌شان اختلاف افتاد.

مجادله بین علیرضا زاکانی و مسعود پزشکیان درباره

حجاب‌بان‌ها یکی از بحث‌برانگیزترین نکات این مناظره بود؛ پزشکیان به طعنه گفت که «ما همه مخالفیم یا فیلترینگ اینترنت و ما همه طرفدار کرامت زنان هستیم، معلوم نیست چه کسانی این حجاب‌بان‌ها را می‌گذارد؟ اما وقتی اینجانی نشینیم، می‌گوییم که ما از حقوق زنان نیز دفاع می‌کنیم، واقعیت این است که اگر می‌خواستیم درست عمل کنیم به اینجانی رسیدیم.» و زاکانی، که اکنون شهردار تهران و البته در مرخصی انتخاباتی است، به پزشکیان جواب داد که بحث حجاب‌بان را «به دروغ مطرح کرده است یا شوخی؟» زاکانی در حالی به کار گرفتن حجاب‌بان‌ها را در ایستگاه‌های مترو قبول نکرد که معاونت اجتماعی شرکت متروی تهران اخیراً گزارشی از وضعیت حجاب و رعایت آن در مترو منتشر کرده که براساس این گزارش رسمی، فعالیت حجاب‌بان‌ها رسماً تأیید شده است؛ در این گزارش از استخدام ۱۸۰ نفر در قالب تیم‌های سه‌نفره برای استقرار در ایستگاه‌های مترو سخن گفته شده که کارشان تذکر لسانی است؛ در این گزارش تصاویری از فعالیت حجاب‌بان‌ها منتشر شده که نشان‌دهنده فعالیت این حجاب‌بان‌هاست.

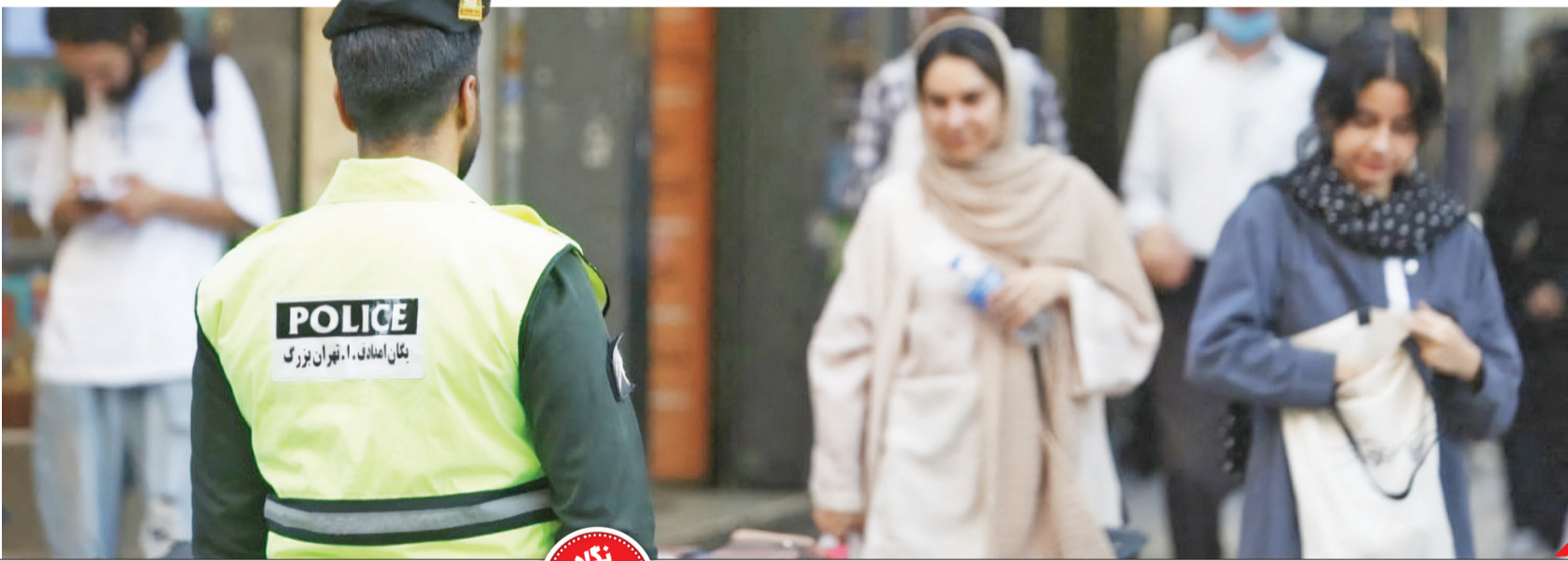
بحث درباره برخورد با حجاب‌بان به اینجا محدود نشد؛ مسعود پزشکیان درباره مسئله حجاب از دیگر نامزدها انتقاد کرد که چطور می‌گویند با برخورد پلیسی مخالفند و تأکید کرد که اساساً با هرگونه برخورد خشن و زورگویی مخالف است. او گفت مسئله پوشش و حجاب با دستور و قانون حل نمی‌شود: «وقتی در خیابان‌ها برخوردی را که با دختران و زنان اتفاق می‌افتد، می‌بینیم، زمانی که نسبت به این رفتارها اعتراض می‌کنیم و گاهی نیز پرونده‌هایی برای ما درست می‌کنند؛ واقعیت این است که این بچه‌ها، دختران و خانم‌ها را اما تربیت کرده‌ایم نه بیگانگان؛ به جای اینکه خودمان را نقد کنیم که چرا این اتفاق افتاده است، در بیرون برخوردی با دختران می‌کنیم که نمی‌توان پذیرفت چنین برخوردی می‌تواند مشکل را حل کند. اگر می‌خواهیم مشکل را حل کنیم باید برگردیم و ببینیم چه کرده‌ایم که این اتفاقات افتاده است.» او البته اظهار نظر واکنش برانگیزی هم در این باره داشت: او گفت که مشکلات کنونی درباره حجاب زنان که موجب واکنش پلیسی شده به تربیت زنان برمی‌گردد: «باید آموزش را از مدرسه و مهدکودک شروع کنیم و باید نگاه برابر را آموزش بدهیم. این دختران را اما تربیت کردیم، بیگانگان که تربیت نکردند.» این جمله‌های پزشکیان موجب شد تعداد زیادی از آنها بنویسند مشکل از تربیت آنها نیست، چون آنها را خانواده‌هایشان تربیت کرده‌اند و نه افراد دیگری. یک روز بعد و انتخاب حمیده زربآبادی، نماینده دهمین دوره مجلس شورای اسلامی که در انتخابات ریاست جمهوری ثبت‌نام کرده بود اما صلاحیتش از سوی شورای نگهبان تأیید نشد، به‌عنوان سخنگوی ستاد انتخاباتی مسعود پزشکیان، باز هم پزشکیان را در حوزه زنان سرزبان‌ها انداخت.

در مناظره سوم، مصطفی پورمحمدی هم به دنبال خرق عادت روزه‌های اخیرش از برخورد قهرآمیز با زنان انتقاد

کرد. او گفت من که در خشن‌ترین نقش‌ها مجبور بودم اشد علی‌الکفار باشم می‌گویم باید در برابر زنان خاکسار باشیم: «پلیس عزیز که مسئول امنیت است نباید درگیر صحنه‌های تلخ شود.» پورمحمدی که همواره جزو نیروهای اصولگرا شناخته شده، بدون اشاره مستقیم به اعتراضات ۱۴۰۱ گفت که «چرا اینقدر کشیدیم و کشیدند که پاره شد؟ ادامه بدهیم؟» او یک جمله واکنش برانگیز دیگری هم داشت: «بسیاری از مردم متدین حسرت حجاب نیم‌بند قبل پاییز ۱۴۰۱ را می‌کشند.» جمله‌هایی که هر چند موجب عصبانیت نامزدهایی مثل زاکانی شد، تا جایی که مجبور شد بگوید نمی‌گذارد امثال او و پزشکیان رئیس جمهور شود اما باز هم تعداد زیادی از ایرانی‌ها را به عملکرد پیشین او در حوزه زنان ارجاع داد؛ عملکردی که اگر انتقاد به برخوردها با زنان در آن نبود، سکوت حتماً بود. محمدباقر قالیباف هم هر چند سعی کرد چندان وارد مجادله حجاب نشود اما درباره لایحه تأمین امنیت زنان که درباره خشونت علیه زنان است، گفت که این لایحه در کمیسیون مربوطه تصویب شده و در انتظار بررسی در صحن مجلس است؛ انتظاری که او از آن سخن گفت، حالاییش از یک دهه طول کشیده است و او در مجلس یازدهم و در رأس آن نتوانست آن را به صحن بیاورد. «زنانه کردن» شهر و مدیریت زنانه تهران یکی دیگر از مسائلی بود که قالیباف با اشاره به زمان حضورش در شهرداری تهران از آن به‌عنوان افتخاراش یاد کرد؛ موضوعی که سال‌هاست مورد انتقاد فعالان حقوق زنان است، از جمله تأسیس پارک‌های زنان که به تفکیک جنسیتی بیشتر در شهر تهران دامن زد.

لایحه عفاف و حجاب هم در مجلس یازدهم که با حمایت حداکثری نمایندگان مجلس و از جمله قالیباف تصویب شده، یکی دیگر از مباحث این مناظره بود. مصطفی پورمحمدی یکی از معدود وعده‌ها را برای آینده زنان در این باره داد. او گفت که «قرار من باشم بانوان و جوانان این است که لایحه عفاف و حجاب را پس می‌گیرم و با خود خانم‌ها بحث می‌کنیم که باید چه ضوابطی را تعیین کنیم و مطمئنم با هزینه بسیار کمتری موفق خواهیم شد.» و البته قالیباف در پاسخ گفت که این لایحه هنوز به قانون تبدیل نشده است.

طوفان اظهار نظرها درباره حجاب به روز بعد مناظره سوم هم رسید؛ تا جایی که دیروز عبدالله جوادی‌آملی، از مراجع تقلید شیعه گفت که «مسائلی مانند حجاب و امثال آن با بگیر و ببند حل نمی‌شود، با ادب و عدل حل می‌شود.» او در دیداری با چند مقام قضایی گفت که در دیگر کشورهای جهان، مردم آزاده به قوانین کشورهای خود احترام می‌گذارند و در ایران هم «اگر کار در دست مدیر مدبر باشد، اختلاس و نجومی در کشور نباشد، ضعف مدیریت داخلش نباشد، مردم هم به قانون احترام می‌گذارند.»

نگاه کارشناسی

تبعیض علیه زنان در مناظره‌ها گم شد

و وعده مشخصی دهند، چون می‌دانستند رئیس جمهور در همه عرصه‌ها حرف اول را نمی‌زند. موضوع مهم این است که متاسفانه نامزدها و دیگر مسئولان کشوری، مشارکت سیاسی زنان را فقط در رأی دادن می‌بینند؛ اینکه زنان بتوانند در جایگاه نامزد ریاست جمهوری قرار بگیرند یا «رجل سیاسی» محسوب شوند، ممنوع است. اینکه بتوانند در عرصه‌های مختلف مدیریتی باشند، به‌ندرت اتفاق می‌افتد ولی آنجایی که می‌خواهند از آنها رأی بگیرند، یاد زنان می‌افتند، به این دلیل که مشارکت سیاسی زنان را فقط رأی دادن می‌دانند.

از طرف دیگر در حالی که می‌بینیم در مناظره‌ها بحث درباره زنان داغ است اما در نتیجه‌ی این بحث مهم در دوره‌های قبلی انتخابات، فضا بازتر می‌شد و حداقل طرح‌هایی مثل گشت ارشاد تعطیل می‌شد ولی متاسفانه در این دوره هنوز طرح نور در حال اجراست و هر روز ویدئوهای جدید از برخورد خشن با زنان در خیابان‌ها منتشر می‌شود. موضوع دیگری که کم‌وبیش در مناظره سوم مطرح شد، لایحه تأمین امنیت زنان بود. لایحه تأمین امنیت زنان یکی از مهمترین لوایح دولت آقای روحانی بود که به مجلس رفت و الان اجرایی شدن این لایحه به همان صورت اولیه و بدون حذف مهم است. ما در حالی دیدیم آقای

تپیه سیاوشی

نماینده پیشین مجلس شورای اسلامی

در سومین مناظره ما بیشتر شاهد کلی‌گویی نامزدها درباره زنان بودیم؛ سخنانی که غیر از موضوع حجاب، چندان ربطی به واقعیات زندگی که مردم با آن سروکار دارند، نداشت. نامزدها بیشتر وارد مباحث سیاست‌گذاری‌های اساسی و مباحث اخلاقی شدند چون دستگاه‌های موازی در حوزه زنان آنقدر زیاد است که نامزدها هم ابا می‌کنند درباره زنان وعده ملموس دهند. این درست است که غیر از مسئله حجاب درباره اشتغال زنان هم صحبت شد یا مثلاً آقای پزشکیان گفتند که با همسرش چهار بچه را شیفتی بزرگ کرده‌اند اما من فکر می‌کنم به‌دلیل تعدد دستگاه‌های قانون‌گذاری و سیاست‌گذاری، نامزدها نمی‌توانند دقیقاً و به‌طور واضح قولی را به مردم و زنان بدهند که بتوانند عملی کنند. بعضی از آنها وعده‌هایی دادند که واقعی نیست و نمی‌تواند به واقعیت پیوندد و بعضی هم ابا کردند از اینکه قول

قالیباف از این لایحه صحبت کرد که خودش در مجلس قبلی و فعلی در رأس مجلس بوده اما نتوانسته یک لایحه حداقلی منع خشونت علیه زنان یا تأمین امنیت زنان را حتی به صحن بیاورد و آن را با همکارانش تصویب و اجرایی کند یا آقای زاکانی که در رأس شهرداری است، به‌راحتی برخورد با حجاب زنان در ایستگاه‌های مترو را تکذیب می‌کند در حالی که ما می‌دانیم در ماه‌های گذشته، به‌طور وحشتناکی ماموران در ایستگاه‌ها بوده‌اند و به زنان تذکر داده‌اند. این برخوردها بی‌سابقه بوده است. همه این برخوردها را می‌توان به خشونت علیه زنان ربط داد که الان نامزدها درباره‌اش حرف می‌زنند. از طرف دیگر می‌بینیم یکی از نامزدها در حالی از حقوق زنان حرف می‌زند که در برنامه‌ای که مربوط به زنان خانواده‌های نامزدهاست، یک مرد را به جایش می‌فرستد. اینها همه جای سوال دارد. به هر حال اگر این همه درباره زنان حرف می‌زنند و معتقدید، به زنان باید جایگاه داده شود، این عملکرد شما همه مصداق خشونت علیه زنان است.

از نظر من وعده اصلی نامزدهای ریاست جمهوری در حوزه زنان باید این باشد که بتوانند از طرف دولت لوابی‌ی را به مجلس ارسال کنند که تبعیض علیه زنان را کاهش دهد. در کشور ما متاسفانه کشتن زنان در خانه و طی مشاجرات خانوادگی و خشونت‌های خانگی به‌طور روزافزون است و نسل‌به‌نسل منتقل می‌شود. از طرف دیگر اگر توسعه در کشور می‌خواهیم، باید به زنان مشارکت اقتصادی دهیم که اگر اتفاق نیفتد در جامعه شاهد توسعه سیاسی نخواهیم بود. در همه کشورها همین‌طور